

Vyskupas Kilian.

DARBININKAS
—MIA—
UTARNINKAIS, KEIVERGATIS
SUSATOMIS.
Metams
Ukrabai metams
DARBININKAS
566 Broadway, Boston 27, Mass.
Tel. South Boston 486.

Kaina 4

PIRMIEJI ŽINGSNIAI

Patartume visiems
nuopilin ir italiams

Tuo metu, kai Birštonas
 ri eiti prie tvarkos, jau da
 mas žingsnis teršti Biršto
 vardą. Ar dang yra a
 laisvės Alejoj Kaune? Atat
 kaimas, tvarkos žinūn
 įtaigomis, reikty atkreipti
 rimtos dėmesį. Alinė g
 leisti atidaryti, bet ne ar
 kaip. Prienų gatvėje.
 ("Jutiva")

HERRIN, Ill. — Tvarakai p
laikyti šin miestan atgaben
1,800 barafvin. Netvarakai ge
sia laikiklanti.

PIRMIEJI ŽINGSNIAI

(Amerikos Lietuvių Kooperacijos Darbai)

Uost.

LIETUVIŲ KOOPERACIJOS KLAUSIMAI VALSTIJOS

Kooperacijos judėjimas tarp Massachusetts valstijos lietuvių buvo ir tebėra gana žymus. Pirmieji W. Lynn'o lietuvių inkūrė kooperatyvą "Krautuvė" dar 1908 m. Kiek man yra žinoma toji krautuvė — tai buvo bene pirmoji lietuvių inkūta kooperatyvė krautuvė Amerikoje. Sekančiais 1909 metais W. Lynn'edžių pavyzdį pasekė Brighton ir Stoughton lietuvių. Dar už poros metų (1911 m.) atsirado krautuvės Montello ir Middleboro. Vėliau įsikūrė krautuvės: Norwood 1913 m., So. Boston 1914 m., Hudson 1915 m., Athol 1917 m. Neteko gauti jokių žinių apie dvi Cambridge'o krautuvę, Westfield krautuvę (tos trys dar gyvos), taip pat apie Gardnerio krautuvę (ar ji dar gyva? Ką kur esu girdėjęs, kad ir Lawrence'o lietuvių buvo įsteigę krautuvę). Iš viso tai, kiek man yra žinoma, Massachusetts valstijoje lietuvių buvo inkūrė 13 kooperatyvų krautuvų. Skaičiuojant, matyt, nebuvo laiminga. Iš tų 13-os krautuvų, rodos, tik 7 išliko gyvos. Pirmoji kojos pakratė Stoughtono krautuvė, išgyvenusi tik 1 metus. West Lynn'edžių, pirmą kartą pradėję, per 8 metus tęsė gyvybę. Suklupo 1916-ais metais. Dar po penkių metų pakratė kojas Montello's ir Hudsono krautuvės (1921 m.). Pagaliau atėjo eilė ir So. Bostono krautuvei, žuvusiai 1922 m.

Bet 7 krautuvės išliko gyvos ir, rodos, nei nemanoma mirti. Iš tų 7-yn gyvųjų, man teko gauti žinių tik apie 4-ias: Norwood, Brighton, Athol ir Middleboro. Jei vien iš tų draugijų spėsiu, tai Massachusetts lietuvių dar ir šiandien aukštai stovi kooperacijos judėjime už kitų tautų tos valstijos gyventojus. Kaip parodė tyrinėjimas paletės Florence Parker' 1920-ais metais visose Massachusetts valstijose buvo tik 34-ios vartojų krautuvės. Iš tų 10 (taigi beveik trečdalis) buvo lietuvių. Vidutiniškai imant kiekvieną lietuvių kooperatyvą krautuvę Amerikoje turi 173 narius, daro apyvartą \$45,688.44, sūdo puse trečio darbininko, turi prekių už \$2,455.60, turi kitokio turto už \$7,647.37, turi gatavias \$1,454.96, turi sąryšio kapitalą \$4,083.44, turi užgyventi gryno pelno \$4,332.61; tad jeigu Massachusetts lietuvių krautuvės nestovėjo žemai už kitų valstijų lietuvių kooperatyvų krautuvės, tai išeių, kad tais 1920-ais metais Massachusetts'e lietuvių organizuotų kooperatorių buvo 1730, kad jų krautuvės darė apyvartą apie pusę milijono dolerių, kad jie davė darbo 25-iesiems darbininkams, kad prekė turėjo už apie 25 tūkstančius; kad kitokio turto — juodo ir nejuodo turėjo už 76 tūkstančius su viršum; kad gatavias turėjo apie 15 tūkstančių, sąryšio kapitalo apie 40 tūkstančių, gi gryno pelno apie 48 tūkstančius.

Todel aišku, kad jau, gera pradžia kooperacijos judėjime buvo padaryta. Buvo patiesas geras pamatas tolesniam darbui. Tiesa, kai kuri medžiaga pasirodė ne visai tikusi, žalia ir skysta. Kai kurių krautuvė, iš pradžių, išgandė; bet pamatai vis tik liko. 7 drėgnai pilioriai tebeatovi ir tik laukia pasisveitimo ir darbo naujų darbuotojų, kad aplink juos statytų toliau kooperacijos rūmus.

Daug pakenkė judėjimui kapitalistinis karstis, kurio buvo susirgę mažieji visi Naujosios Anglijos inteligentai, sukurę steigti kapitalistinės bendrovės ir nuvilioję ten daug žmonių pinigų ir pajėgų. Didelis smūgis buvo suklumpinamas So. Bostono krautuvės, kuri užėmė kaip ir centrą vietą Naujosios Anglijos judėjime. Tačiau tos visos žaidos — baigėsi gyvi. Pamatai tebėra dar sveiki ir tvirti ir ant jų reikės toliau statyti.

L. D. K. S. turės gražų uždavinį — būti to statymo inžinieriais ir Naujoje Anglijoje subduoti vieną iš stipriausių kooperacijos tvirtovių.

Nuo sekančio numerio pradėsime apšviesti atskirai po vieną Mass. valstijos lietuvių kooperatyvų krautuvę. Pradėsime nuo pirmosios, Westfield krautuvės. Vieni mums pasakos, kad misijose darosi. Jie sako: eik pats pasiklausyk! Bet tie vyrukai laisvamaniai, ar bent apylyčiai. O veltui jie nebijo. Jei misijonierius pradeda gaidinti, tai jie vieni ir kitą žinią ir kaupia. Tad truputį ramiau. O kai jau per daug ima pragari grumoti, tai jie ausis užsikemša. Kuomet jau andra prašina ir žinios liejasi verks, jie tuomet ausis atsikemša ir toliau klausosi.

KATAL. Gadrūs. Bet kaip jie gali girdėti ką misijonierius sako, jei turi ausis užsikemšę? LAISV. Kuomet misijonierius apie laisvamanius kalbės, jie ausis ne tik ką užsikemša, bet dar jas pastato. Ir visi žinios kuomet įdomian klausosi, o kaip mūs pakeičia, tai katalikai sypso.

KATAL. Tamstai kas nors ne taip pranešė. Tie vyrukai arba ausis turėjo užsikimšę, arba melavo. Misijonierius niekuomet jus nekeikė. Jis pasmerkė jūsų mokslą ir darbą, kas tiesa, bet jį patį jis galėjo ir už jus meldeisi ir visiemis žmogiškos liepė melstis. Nė vieno pamokslu neapleido nepasimeldęs už paklydėlius.

LAISV. Ar tai mes paklydėliai? Ar nežinau, kad mes tautos židinis? Mes nesame jai šviesa. Mes Lietuvos smetonė.

KATAL. Labai surūgęs smetonė. Kas jos paragauja, tai turi atsirūgti.

LAISV. Netiesa. Mes tėvynės meilės specialistai. Kuomet priparodys, kad tautai tenka nuo mūs atsirūgti.

KATAL. Labai lengvai. Tėvynės meilė kilni dora. Tėvynė tik dori žmonės tegali mylėti. O tikroji dora remiasi ant Dievo. Jūs gi Dievą atmetate. Tuo būdu pakartate doros pagundą.

LAISV. Tai mes nedori?

KATAL. Jeigu pasakysiu tokią, tai sakytumai, kad pradėjau koliotis. Aš tik tik pasakysiu, kad jūs save dorais skaitote, bet tai dar nereiškia, kad jūs save dorai skaito, tų tikrai doras. Dori žmonės už

LAISV. Ne, neišvairuodavo. Pavyzdin, jūsų misijonieriai. Per visas misijas mus tik dergė ir koliojo.

KATAL. Ar buvai nors vienas gyvy misijose?

LAISV. Ar aš durnas ten eiti? Pragaru ir veltui ten baidina. Jau manę išloio šurpilai ima; einant po bežnyčią prasilenkiu kita gatve.

KATAL. Tai iš kur gi žinai, kad jus ten koliojama?

LAISV. Mes turime miklų vyruką, kuris eina į misijas pasiklausyti ir mums viską praneša.

KATAL. O kaip gi jie pragaru nebijo? Ar jie katalikai?

LAISV. Kur čia tau katalikai mums pasakos kas misijose darosi. Jie sako: eik pats pasiklausyk! Bet tie vyrukai laisvamaniai, ar bent apylyčiai. O veltui jie nebijo. Jei misijonierius pradeda gaidinti, tai jie vieni ir kitą žinią ir kaupia. Tad truputį ramiau. O kai jau per daug ima pragari grumoti, tai jie ausis užsikemša. Kuomet jau andra prašina ir žinios liejasi verks, jie tuomet ausis atsikemša ir toliau klausosi.

KATAL. Gadrūs. Bet kaip jie gali girdėti ką misijonierius sako, jei turi ausis užsikemšę? LAISV. Kuomet misijonierius apie laisvamanius kalbės, jie ausis ne tik ką užsikemša, bet dar jas pastato. Ir visi žinios kuomet įdomian klausosi, o kaip mūs pakeičia, tai katalikai sypso.

KATAL. Tamstai kas nors ne taip pranešė. Tie vyrukai arba ausis turėjo užsikimšę, arba melavo. Misijonierius niekuomet jus nekeikė. Jis pasmerkė jūsų mokslą ir darbą, kas tiesa, bet jį patį jis galėjo ir už jus meldeisi ir visiemis žmogiškos liepė melstis. Nė vieno pamokslu neapleido nepasimeldęs už paklydėlius.

LAISV. Ar tai mes paklydėliai? Ar nežinau, kad mes tautos židinis? Mes nesame jai šviesa. Mes Lietuvos smetonė.

KATAL. Labai surūgęs smetonė. Kas jos paragauja, tai turi atsirūgti.

LAISV. Netiesa. Mes tėvynės meilės specialistai. Kuomet priparodys, kad tautai tenka nuo mūs atsirūgti.

KATAL. Labai lengvai. Tėvynės meilė kilni dora. Tėvynė tik dori žmonės tegali mylėti. O tikroji dora remiasi ant Dievo. Jūs gi Dievą atmetate. Tuo būdu pakartate doros pagundą.

LAISV. Tai mes nedori?

KATAL. Jeigu pasakysiu tokią, tai sakytumai, kad pradėjau koliotis. Aš tik tik pasakysiu, kad jūs save dorais skaitote, bet tai dar nereiškia, kad jūs save dorai skaito, tų tikrai doras. Dori žmonės už

LAISVAS KAMPELIS

Veda DĖDE PILYTAN

NUOSTATAS PASIKALBĖJIMAS

LAISVAMANIS. Kodel jūs katalikai taip mus neapkenčiate ir koliojate?

KATALIKAS. Nagi! Ar tamsta sapnuoji? Kas jau gali labiau katalikus neapkensti ir koliotis kaip laisvamaniai? Tai jūsų kasdieninis maistas. Paimk jūsų prakabas ir laikraščius. Išties, jūs artistai prasivardžiavimui, kolionėse, faktų iškreipime. Ir dar sakote, kad mes, katalikai, jus koliojame. Tamsta išvaizduojai savąją nėrą.

LAISV. Ne, neišvairuodavo. Pavyzdin, jūsų misijonieriai. Per visas misijas mus tik dergė ir koliojo.

KATAL. Ar buvai nors vienas gyvy misijose?

LAISV. Ar aš durnas ten eiti? Pragaru ir veltui ten baidina. Jau manę išloio šurpilai ima; einant po bežnyčią prasilenkiu kita gatve.

KATAL. Tai iš kur gi žinai, kad jus ten koliojama?

LAISV. Mes turime miklų vyruką, kuris eina į misijas pasiklausyti ir mums viską praneša.

KATAL. O kaip gi jie pragaru nebijo? Ar jie katalikai?

LAISV. Kur čia tau katalikai mums pasakos kas misijose darosi. Jie sako: eik pats pasiklausyk! Bet tie vyrukai laisvamaniai, ar bent apylyčiai. O veltui jie nebijo. Jei misijonierius pradeda gaidinti, tai jie vieni ir kitą žinią ir kaupia. Tad truputį ramiau. O kai jau per daug ima pragari grumoti, tai jie ausis užsikemša. Kuomet jau andra prašina ir žinios liejasi verks, jie tuomet ausis atsikemša ir toliau klausosi.

KATAL. Gadrūs. Bet kaip jie gali girdėti ką misijonierius sako, jei turi ausis užsikemšę? LAISV. Kuomet misijonierius apie laisvamanius kalbės, jie ausis ne tik ką užsikemša, bet dar jas pastato. Ir visi žinios kuomet įdomian klausosi, o kaip mūs pakeičia, tai katalikai sypso.

KATAL. Tamstai kas nors ne taip pranešė. Tie vyrukai arba ausis turėjo užsikimšę, arba melavo. Misijonierius niekuomet jus nekeikė. Jis pasmerkė jūsų mokslą ir darbą, kas tiesa, bet jį patį jis galėjo ir už jus meldeisi ir visiemis žmogiškos liepė melstis. Nė vieno pamokslu neapleido nepasimeldęs už paklydėlius.

LAISV. Ar tai mes paklydėliai? Ar nežinau, kad mes tautos židinis? Mes nesame jai šviesa. Mes Lietuvos smetonė.

KATAL. Labai surūgęs smetonė. Kas jos paragauja, tai turi atsirūgti.

LAISV. Netiesa. Mes tėvynės meilės specialistai. Kuomet priparodys, kad tautai tenka nuo mūs atsirūgti.

KATAL. Labai lengvai. Tėvynės meilė kilni dora. Tėvynė tik dori žmonės tegali mylėti. O tikroji dora remiasi ant Dievo. Jūs gi Dievą atmetate. Tuo būdu pakartate doros pagundą.

LAISV. Tai mes nedori?

KATAL. Jeigu pasakysiu tokią, tai sakytumai, kad pradėjau koliotis. Aš tik tik pasakysiu, kad jūs save dorais skaitote, bet tai dar nereiškia, kad jūs save dorai skaito, tų tikrai doras. Dori žmonės už

LAISV. Ne, neišvairuodavo. Pavyzdin, jūsų misijonieriai. Per visas misijas mus tik dergė ir koliojo.

KATAL. Ar buvai nors vienas gyvy misijose?

LAISV. Ar aš durnas ten eiti? Pragaru ir veltui ten baidina. Jau manę išloio šurpilai ima; einant po bežnyčią prasilenkiu kita gatve.

KATAL. Tai iš kur gi žinai, kad jus ten koliojama?

LAISV. Mes turime miklų vyruką, kuris eina į misijas pasiklausyti ir mums viską praneša.

KATAL. O kaip gi jie pragaru nebijo? Ar jie katalikai?

LAISV. Kur čia tau katalikai mums pasakos kas misijose darosi. Jie sako: eik pats pasiklausyk! Bet tie vyrukai laisvamaniai, ar bent apylyčiai. O veltui jie nebijo. Jei misijonierius pradeda gaidinti, tai jie vieni ir kitą žinią ir kaupia. Tad truputį ramiau. O kai jau per daug ima pragari grumoti, tai jie ausis užsikemša. Kuomet jau andra prašina ir žinios liejasi verks, jie tuomet ausis atsikemša ir toliau klausosi.

KATAL. Gadrūs. Bet kaip jie gali girdėti ką misijonierius sako, jei turi ausis užsikemšę? LAISV. Kuomet misijonierius apie laisvamanius kalbės, jie ausis ne tik ką užsikemša, bet dar jas pastato. Ir visi žinios kuomet įdomian klausosi, o kaip mūs pakeičia, tai katalikai sypso.

KATAL. Tamstai kas nors ne taip pranešė. Tie vyrukai arba ausis turėjo užsikimšę, arba melavo. Misijonierius niekuomet jus nekeikė. Jis pasmerkė jūsų mokslą ir darbą, kas tiesa, bet jį patį jis galėjo ir už jus meldeisi ir visiemis žmogiškos liepė melstis. Nė vieno pamokslu neapleido nepasimeldęs už paklydėlius.

LAISV. Ar tai mes paklydėliai? Ar nežinau, kad mes tautos židinis? Mes nesame jai šviesa. Mes Lietuvos smetonė.

ATSISAUKIMAS

Gerbi. Tamsta:—

Mokslėivis Petras Daužvardis baigdamas savo mokslo kelionę, pilsio ir atsisaukia per L. D. K. S. 14-tą kuopą į visą katalikišką visuomenę, į visus savo vienminčius lietuvius, į brolius-segeris, kad pagelbėtų ji su pinigais parama, kad ši metų žadama mokslo kelionė galėtų užbaigti. O jeigu negaus paramos, tad prievartai bus nepasiekęs tikslo aplieisti mokyklą. Kaipio studentas P. Daužvardis y. r. L. D. K. S. gerai žinomas, ištikimas ir užbaigęs savo mokslo vėsūrį ir visada žėdantis būti tarpe katalikų visuomenės. Tad L. D. K. S. 14-ta kp. matydama jo nuovargį auklėją iš savo žiedo \$10.00 dol. to reikalo ir padėdame knygų, kurių Newarko kolonijoje negalime visų išparduoti. Nes mes žinodami tamstų nemuliantį darbą, tikime jog neatsisaukysite ir šio darbo, padaryto te ir išplatinsite po savo kolonijoms prisijungtas tikrojo knyguotes (vienas tikslas kainuoja 10 centų). Knygučių kiuponus atsiųskite mums šiuo adresu: L. D. K. S. 14-ta kuopa, 180—2 New York Ave., Newark, N. J., nevelius kaip iki balandžio 26 d. 1924. Tad mes sutvarkę pasiusime moksleivui P. Daužvardžiui, už ką jis bus tamistoms dėkingas. Darbuotojų vadinai bus skelbiami laikraščiuose.

L. D. K. S. 14-ta kuopa skiria pinigų dovaną tam kuris daugiausia pasidarbavo. Tad pasifileidami iš tamstų sunkaus darbo gausių vaisių, turime iškalio aukštes pagarbos ir padėkos žodžius. Ačiū. L. D. K. S. 14-tos kuopos komitetas:

J. Šerėka,
J. Šerėka,
V. Antolis.

P. S. Stokuojaunų knygučių kreipkitės viršų minėtų gauti, tad mes prisijungime daugiaus. Ir grąžinkite knyguotes greit kaip išparduosite. Nevėluus kaip iki balandžio 26 d. š. m.

KULTūros VAJAS
MARŠRUTAS.

Kun. J. Daknyas, sveikins iš Lietuvos, gabus kalbėtojas, lan. Apšvietos reikalais gerb. kys su prakalbomis šias kolonijas:

Vasario 17 d. Wilkes-Barre, Pa. po samos.

Vasario 17 d. Kingston, Pa. vakare.

Vasario 19 d. Luzerne, Pa.

Vasario 22 d. Plymouth, Pa.

Vasario 24 d. Shenando, Pa.

Vasario 24 d. Mahanoy City, Pa.

Vasario 25 d. Shamokia, Pa.

Vasario 27 d. Mt. Carmel, Pa.

Vasario 29 d. Fredland, Pa.

Vasario 30 d. Hazleton, Pa.

Kovo 2 d. Minersville, Pa.

Kovo 2 d. St. Clair, Pa.

Kovo 3 d. Girardville, Pa.

Kovo 4 d. New Philadelphia, Pa.

Kovo 5 d. Frackville, Pa.

Kovo 6 d. Gilberton, Pa.

Kovo 8 d. Condale, Pa.

Kovo 27 d. Tamaqua, Pa.

Kovo 9 d. Easton, Pa. po samos.

Kovo 9 d. Reading, Pa.

DOVANOS, DOVANOS! KAS GI JŲ NENOKEITŲ! UŠKURSIK "DARBININKA" IR JŲ GAUSI.

KURIE NOKI, KAD DARBININKAI SUSIPRASTŲ IR NOKI PIRK KOOPERACIJOS, IR KURIE NOKI LAISVIAI "DARBININKA".

Seši Nepriklausomybės Metai

SENŲŲ PRISIMINUS.

Penkioliktoje amžiuje Lietuvos Imperija pasiekusi savo didybės kulminacinio punkto, Vytautui Didžiajam mirus, pradėjo gesti. Lietuvių administracinis ir karinės genijus išsiskleidė milžiniškame plote tarp Baltijos ir Juodųjų jūrų ir pradėjo tirpti slavų bangose.

Vytauto laikų Lietuva apėmė plotą lygų Vokietijai ir Francijai kartu paimtam. Šiandien šiame plote gyvena apie 60 milijonų gyventojų, daugiausia ukrainiečių, rusų, gudų ir lenkų. Vytauto-gi laikais Lietuva turbūt turėjo nuo 12 iki 20 milijonų gyventojų, kurių tarpe gryną lietuvių buvo tik apie dešimtą dalį.

Jei lietuvių būtų neįstoję ir lygiai sparčiai augę kaip ir kitos Vytauto Imperijos tautos, tai šiandien gryną lietuvių turėtume ne 2 milijonų, bet 6. Pasidavę kaimynų įtakai praradome ne tik savo garbingą ir didelę valstybę, bet da rnetekome arti 4 milijonų savo tautiečių slavų naudai, nekalbant apie 2 milijonų prūsų, germanizmo užduosinų.

ŽLUGIMO PRIEŽASTYS.

Net porą šimtmečių sekėsi lietuviams didelius slavų kraštus valdyti labiausia dėlto, kad lietuvių turėjo stipresnės valstybinės bei ekonominės sąvokos ir buvo nepaprastai tolerantiški. Tiesa, slavai buvo totorių apdaužyti, nusilpninti, bet lietuviams juk teko dar daugiau energijos išsikvoti kad atstatytų nuolat augančias puikiai organizuotas teutonų armijas. Laikinaja valstybės žlugimo (1430 m.) priežastimi galima skaičiuoti tą faktą, kad Vytautas neturėjo savo sosto įpėdinio. Bet didesnės ir bendresnės žlugimo priežastys buvo nesivertimas žit-būt prie Baltijos uostų ir ypač nekūrimas savitos tautinės kultūros. Vytautas Didysis, rodos, jau suprato šitų reikščių svarbą tautos atečiai, bet kitais reikalais nuolat užimtas, jis neturėjo nei laiko, nei galimybės šiais dalykais rimčiau užsiimti. Kas gi liečia tautinę kultūrą, tai ji sunku sukurti vienam monarkui ar vieni žmonių gentkarčiai. Nevystydami savosios kultūros, lietuvių greit pradėjo tirpti svetimųjų bangose. Gerosios mūsų rasės ypatybės, svetimos anarkijos atskleidėtos neteko savo veikiamosios galybės. Ir iš galvų svaiginančių ankstybių

PRADĖJOME RIEDĖTI ŽEMYN

1430 (Vytauto mirtis), 1569 (Lublino Unija) vis tai buvo lauraisios, negaltingos tautinės tragedijos metai, 1772, 1793, 1795 metai atnešė tautai dar didesnių nelaimių, bet pias-tomas draskomas tautos kūnas menkai tejaute naujus skaudūnus, nes jau buvo pirmiau lenkiškos vergų dvasios stipriai klo-reformuotas. Rusams Lietuva užvaldžius, prieš naują jungtę tespaudėję vieni didikai, ir tai daugiau svetimai lenkai, ne-gu savo Tėvynei atsidavę ir svetimųjų kurstomi. Kovojoandis lietuvių tautos jau nebebuvo, nes ji buvo įkritusi į dydį letargi-ą. Amžius kovojo už visų žmonių laisvės ir civilizacijos idealus, negalo nuvarginti ir apieista, visų užmiršta Tauta savo stipraus žiego glebyje, nesamoningo kleidėjimo ir šurpulo purtoma, kurčiais atsidūsėjimais retkarčiais išstardavo mažai kam tesu-prantamus atskirus žodžius: Gledraitis... Širvydas... Dauksa... Poška... Duonelaitis... Ivynskis... Strazdelis... Baranauškas... Dankantas... Valančius... Juškevičius...

Galop 1883 m. nušvito "Aušra." Tauta sukoncentravo, su-talpo savo likusios gyvybės visą energiją į Didžiojo Pranašo Ba-maviečiaus žirdį ir pradėjo atgimimo giesmę. Aplink Bas-maviečių stovą ratan nemazais būrelis kitų Tautos darbininkų. Tautinės kovos priešakin saskubę Maironiai, Kudirkos, Vaiš-gantai, Višinskiai ir daugelis kitų. Nelengvas buvo darbas rinkinių Tautos vyrų: "per skamsmus jie žengė į garbę." Nuo-lai rusų valdžios persekiojamų Tautos budintojų skaitlius vis augo ir augo.

KOPIAME AUKSTYN

Nuo "Aušros" laikų mūsų Tauta nebeturėda pakalnės, bet pradėda kopiti į kalną, aukštyn. 1904—5 metų revoliucija pa-judino carizmo ir autokratijos tvirtoves ir mes atgavom spen-dą žodį: pradėjom laisviam kalbėti. Laimingų sapnuolių, mū-sų tautinis atgimimas šio ne slaus, bet plačia vėga: jis per-laukė ekonomines, social, kultūrinę ir net religinę eriti.
